

«ELS JARDINS INQUIETS»

Una proposta expositiva d'Ester Partegàs

«MAKING FRIENDS»

Cesc Grané

13.06.2015 / 11.10.2015

«DESAFIANT LA SORT»

Col·lectiu NOPHOTO i comissariat de Tania Pardo

13.06.2015 / 06.09.2015

Dossier de premsa

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

centre d'art la panera

Ajuntament de Lleida

El Centre d'Art la Panera inaugura el seu nou programa expositiu el proper 13 de juny de 2015, a les 12 h.

S'hi podran veure les exposicions:

«ELS JARDINS INQUIETS», comissariada per l'artista Ester Partegàs

«DESAFIANT LA SORT», del col·lectiu NOPHOTO i comissariada per Tania Pardo

«MAKING FRIENDS», de Cesc Grané.

Planta 0

«ELS JARDINS INQUIETS»

Una proposta expositiva d'Ester Partegàs

13.06.2015 / 11.10.2015

«Els Jardins Inquiets» és una proposta de l'artista **Ester Partegàs**, a partir de la seva instal·lació *Els somnis són més poderosos que els malsons i a la inversa*, que l'any passat la mateixa artista va donar a la **Col·lecció de La Panera**.

Partegàs ha seleccionat altres obres de la col·lecció per a què l'acompanyin en aquesta reflexió sobre el jardí.

Aquesta peça d'Ester Partegàs és una instal·lació de grans dimensions concebuda com un jardí públic, una àrea ornamental de planters, una zona de pas de vianants d'estètica homogènia i global, un jardí totalment artificial. Partint d'aquesta descripció bàsica, Partegàs ha articulat una sèrie d'analogies entre obres d'art i jardins: tant l'art com els jardins representen una mena de santuari a l'aldarull i la confusió que els envolten; ambdós necessiten cura i dedicació; ambdós són manifestacions de vida perquè donen més que no pas reben, i perquè representen un èxtasi de la matèria. Si els jardins aporten ordre a la nostra relació amb la natura, les obres d'art aporten ordre a la nostra relació amb la realitat.

Cada obra escollida per a l'exposició és entesa com un jardí particular, representatiu d'un ordre específic, amb un caràcter vinculat a la geografia o la història. Per exemple, l'obra *Nicknames*, de Gustavo Marrone, composta per una sèrie de panells pintats amb noms propis extrets d'Internet, representa el jardí del *Decameró* de Boccaccio, on cada nit els joves florentins s'expliquen relats pel plaer de socialitzar. Els noms que Gustavo Marrone presenta, cadascun pintat de manera diferent, suggereixen històries i narracions de vides diferents.

D'altra banda, la peça de Miquel Mont, titulada *Sol-mur I*, és un rectangle groc pintat a la paret i un contraxapat col·locat just a sota. Amb una economia de material extrema, la peça presenta unes qualitats estètiques i d'organització pristines, i una delicada ordenació de la natura, molt semblant a les que trobem en els jardins zen.

En l'exposició s'hi poden trobar també altres analogies: *Nou com a casa*, de Jordi Colomer, és el jardí *homeless*; *Demoliciones*, de Lara Almarcegui, és el jardí abandonat; *Les portes de Lleida*, de Francesc Ruiz, és el jardí xinès; *Investigación formal*, d'Ana García-Pineda, és el jardí botànic; *Calaixera*, de Curro Claret, és el jardí d'Epicur; *Sade*, d'Ana Laura Aláez, és el jardí de Versalles; el vídeo *Utopía: ida y vuelta*, de Cabello/Carceller és el jardí utòpic o de l'Edèn.

Aquesta exposició està inspirada en les lectures de *The rambunctious garden: saving nature in a post-wild world*, d'Emma Marris, i *Gardens. An essay on the human condition*, de Robert Pogue Harrison.

ESTER PARTEGÀS (La Garriga, Barcelona, 1972)

Ester Partegàs es va formar a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona i a la Hochschule der Künste de Berlín. La seva trajectòria aviat va començar a prendre força a l'estranger. És una artista multidisciplinària que aborda el dibuix, la pintura, l'escultura o la instal·lació, sempre amb la voluntat d'implicar a l'espectador com a agent actiu. Des dels seus inicis, ha desenvolupat sistemàticament un conjunt d'obres que es refereixen a la societat de consum i a l'espai urbà. En tot el seu treball hi ha inscrita una crítica directa a l'opulència del capitalisme i a les conseqüències del seu desplegament, tant a nivell de col·lectiu com individual. Actualment viu a Nova York.

LLISTAT D'OBRES

Ana Laura Alaez

Sade

Jardí de Versalles

Patricia Esquivias

Folklore #2

Jardí de Versalles

Lara Almarcegui:

Demoliciones, descampados (...)

El jardí abandonat

Jordi Bernadó

Tokyo

El jardí abandonat

Cabello/Carceller

Utopia ida y vuelta

El jardí utòpic

Curro Claret

Calaixera

El jardí d'Epicur

Jordi Colomer

Nou com a casa

El jardí homeless

Gustavo Marrone

Nombres

El jardí del *Decameró* de Bocaccio

Miquel Mont

Sol-Mur

El jardí zen

Ana García Pineda

Investigación Formal

El jardí botànic

Francesc Ruiz

Les portes de Lleida

El jardí xinès

Andres Jaque

Ikea disobedients

El jardí comunitari

Susana Casares

Tránsitos

El jardí comunitari

Mauro Vallejo

Aparato eléctrico

El jardí domèstic

Ester Partegàs

*Els somnis són més poderosos que
els malsons i a la inversa*

El jardí modular

IMATGES «ELS JARDINS INQUIETS»

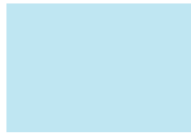
*Els somnis són més
poderosos que els malsons
i a la inversa, 2003*
Ester Partegàs

Tokyo, 1998
Jordi Bernadó

Sade, 1999
Ana Laura Aláez

«DESAFIANT LA SORT»

Tretze comissaris, tretze exposicions i un col·lectiu

Un projecte de Tania Pardo

13.06.2015 / 06.09.2015

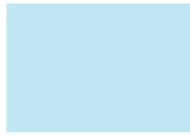
«Desafiant la sort» és un projecte desenvolupat al llarg de dos anys (2012–2014), amb diferents fases de presentació, que ha generat una xarxa curatorial entorn a la fotografia i al **col·lectiu NOPHOTO**.

La comissària del projecte, **Tania Pardo**, ha convidat dotze comissaris més a idear, cadascun d'ells, una exposició amb els dotze membres del col·lectiu de fotògrafs NOPHOTO. Cadascuna d'aquestes propostes es presenta en un únic format: tretze capses concebudes com **tretze exposicions portàtils** que contenen una fotografia feta per cada un dels membres del col·lectiu NOPHOTO.

El projecte va arrencar a partir de la qüestió plantejada per Tania Pardo per a la primera exposició, titulada *Juntos: quina fotografia de les que conformen la teva obra representa per a tu allò col·lectiu?*

Després, cadascun dels comissaris que participen en el projecte –**Estrella de Diego, Rafa Doctor, Horacio Fernández, Pablo Flórez, Eva González-Sancho, Martí Manen, Rosa Olivares, Esther Ramón, Sergio Rubira, Manuel Segade, Virginia Torrente, Roberto Vidal i Iraidia Lombardía, i Manuela Villa**– va plantejar una temàtica específica al voltant de la fotografia contemporània: *Solos, Lo invisible, Crisis, Errores, Madrid, La pérdida, El placer, Félix, Desenfoque, Mussorgsky, Lo mejor, ¿Documentos de ficciones?*

«Desafiant la sort» reprèn la idea *duchampiana* dels museus transportables en maletes o les poètiques capses de Joseph Cornell, i tot allò que té connotacions movibles i que Vila-Matas va narrar en el seu llibre *Historia abreviada de la literatura portátil*. Es tracta d'una proposta que convida l'espectador a reflexionar sobre les estructures traslladables o efímeres per a l'exhibició d'art a través d'aquest procés col·lectiu de creació, ja que aquestes tretze exposicions, concebudes com a dispositius itinerants, es presenten en capses que poden mostrar-se en qualsevol lloc.

Col·lectiu NOPHOTO:

Jonás Bel / Iñaki Domingo / Paco Gómez / Jorquera / Carlos Luján / Eduardo Nave / Juan Millás / Eva Sala / Juan Santos / Carlos Sanva / Marta Soul / Juan Valbuena.

TRETZE COMISSARIS, TRETZE EXPOSICIONS I UN COL·LECTIU

Juntos, Tania Pardo

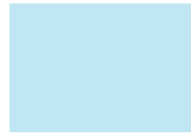
Com a punt de partida del projecte, Tania Pardo planteja la pregunta: *quina fotografia de les que conformen la teva obra representa per a tu allò col·lectiu?* a la qual cadascun dels artistes ha de respondre de forma individual. Així, es posa de manifest la intenció de dur a terme una pràctica curatorial compartida, ja que cada artista contesta lliurement i de manera individual, fent palès que darrera del col·lectiu hi ha una individualitat però que al mateix temps entén la fotografia com a experiència compartida.

Solos, Virginia Torrente

Tot i formar part d'un col·lectiu, cadascun dels fotògrafs realitza el seu treball de forma individual. Les decisions que pren a l'hora de fer una fotografia responen únicament al seu criteri personal. La fotografia és entesa com a mitjà expressiu a través del qual copsar sentiments, com pot ser el de la soledat. Tanmateix, la forma de treballar del col·lectiu es contraposa a l'hora de gestionar els projectes, ja que es duen a terme de manera conjunta.

Lo invisible, Ira Lombardía i Roberto Vidal

En aquesta caixa es pretén atorgar protagonisme a allò que queda fora de l'enquadrament en una fotografia. Aquests espais, els quals no pertanyen al resultat final de la imatge i que resten amagats de la mirada, són el límit, l'errada i l'absència. Les imatges recollides en aquesta caixa pretenen mostrar allò invisible.

Crisis, Rosa Olivares

Crisis és la paraula que millor resumeix la situació social, moral i intel·lectual del moment present. A banda de ser un concepte associat al sector financer i econòmic, avui també s'entén com el qüestionament d'una situació, una part cíclica d'un trajecte en continu reajustament. Les imatges que es recullen en aquesta caixa mostren situacions, espais i aspectes d'una societat que s'enfronta a una crisi a tots els nivells.

Errores, Sergio Rubira

Des dels seus inicis, la història de la fotografia ha estat vinculada a la idea d'error. La fallada tècnica, els accidents, les distraccions i les casualitats han estat admeses com a part de la pròpia fotografia i dels seus processos. En aquest cas, s'analitzen tres casos en els quals les errades i les casualitats van propiciar l'aparició de noves tècniques i formes d'entendre i realitzar una fotografia. Finalment, també s'exposa un darrer cas que és en sí mateix la selecció d'imatges que mostren com aquestes errades o encerts esdevenen fronteres difícils d'establir.

Madrid, Rafael Doctor

En aquesta caixa es pretén mostrar la ciutat de Madrid a través de les fotografies. El comissari l'escull per ser una ciutat que sovint apareix poc afavorida en les instantànies. Tanmateix, en aquest cas s'opta per fer un repàs de les imatges de l'imaginari col·lectiu que des de mitjans del segle XIX i fins l'actualitat hom té de la capital espanyola. D'aquest repàs en sorgeixen imatges d'espais representatius o monumentals, però majoritàriament retrats de la gent que omple els carrers: personatges que il·lustren la ciutat i la seva vida quotidiana.

La pèrdua, Eva González-Sancho i Esther Ramón

Qualsevol pèrdua té a veure amb quelcom que no es pot recuperar: la pèrdua de la memòria, d'un objecte, d'una persona estimada, o del propi pas del temps. La elecció sobre què es fotografia també implica una pèrdua. Allò que no es mostra en l'enquadrament d'una instantània desapareix, s'escapa de la mirada i no resta fixat en la imatge fotogràfica.

El plaer, Manuela Villa

En aquestes imatges es pretén mostrar el plaer entès com quelcom allunyat del consumisme, les botigues o les marques comercials: en definitiva, del neoliberalisme econòmic. Per contra, reuneix imatges de moments ociosos, improductius i alliberadors, concebut el plaer com un estat de resistència, de subversió, que ens permet ser fugaçment feliços.

Félix, Manuel Segade

En aquesta caixa s'hi reuneixen un seguit d'imatges que comporten un rerefons emocional per als seus autors. En aquesta selecció es mostren fotografies fetes en moments especials, que defineixen una trajectòria o una manera de treballar, de persones importants, o que contenen una significació determinant a nivell emocional. Cadascun dels fotògrafs ha aportat una imatge que l'acompanya incansablement i que fa pública una part de la seva intimitat.

Desenfoque, Pablo Flórez

En aquestes fotografies el desenfocament és vist a través de nous punts de vista: la importància recau en la voluntat de no permetre que la imatge es vegi de forma nítida. La trava que impedeix a l'espectador veure clarament és el que atorga un discurs diferenciat a aquestes imatges, alliberant a la fotografia dels preceptes establerts.

Mussorgsky, Martí Manen

El 1874 el músic Modest Mussorgsky va compondre una suite després de visitar la darrera exposició del seu amic Viktor Hartmann. A partir del seu deambular per entre les obres en va sorgir una nova forma de generar imatges, que partia de la música i de la seva petjada emocional. Per aquesta caixa es proposa un exercici similar: que sigui la pròpia exposició la que generi noves imatges, noves formes que defineixin i indiquin com serà allò que hi veurem.

***Lo mejor*, Horacio Fernández**

Allò considerat *millor* és una conseqüència de la pluralitat, el resultat d'una comparació. En aquest cas, són els propis fotògrafs els que han escollit quines instantànies es mostren, essent considerades per ells, les millors.

***¿Documentos de ficciones?*, Estrella de Diego**

En aquesta proposta es qüestiona la fotografia com a document o com a ficció. Igualment, a partir de la instantània de llarga exposició que Duchamp i Man Ray varen fer de l'obra *El Gran Vidre*, es planteja la imatge fotogràfica com a document d'autoria compartida, amb diverses formes d'apropiació; alhora que també se la concep com una ficció per les mateixes convencions espacials que es tenen en compte a l'hora de representar l'espai de manera bidimensional.

IMATGES «DESAFIANT LA SORT»

Juntos, comissariada per Tania Pardo

Sin titulo. Madrid, 1999. Jorquera

Ego, 2004. Juan Santos

Sin titulo, 2012. Eduardo Nave

Viva el maoísmo, 2006.
Carlos Sanva

«MAKING FRIENDS», de CESC GRANÉ

Centre de Documentació i espai miniPanera

13.06.2015 / 11.10.2015

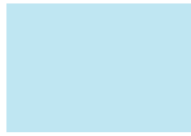
«**Making friends**» reuneix una selecció d'alguns dels personatges que formen part de l'imaginari de **Cesc Grané**. L'exposició es podrà veure al **Centre de Documentació** i a **l'espai miniPanera**, entre el 13 de juny i el 27 de setembre de 2015.

L'interès d'aquest dissenyador gràfic per la cultura i l'estil de vida japonesos és el que l'ha dut a desenvolupar un treball basat en l'estètica nipona. Des de petit es va sentir atret per la iconografia anime, amb sèries com *Dragon Ball* o *Dr. Slump*, o films com *Akira* (1988) o *Ghost in the Shell* (1995).

A través dels **art toys** va trobar la forma de combinar les dues disciplines en les que s'havia format: disseny industrial i disseny gràfic. La confluència de la realització d'un objecte físic juntament amb la gràfica aplicada li van obrir un nou camp sobre el qual desenvolupar el seu treball. Igualment, també ha anat perfeccionant la tècnica del modelatge digital a través del qual ha pogut anar donant forma als personatges i escenaris que aquests habiten.

Durant una estada de gairebé dos anys al Japó, Cesc Grané va poder conèixer de primera mà les tradicions i referències culturals, així com la iconografia i la simbologia que contenen. A partir de tot aquest nou coneixement sobre la cultura nipona, va poder enriquir i entendre millor l'estètica de la qual parteix la seva obra.

Per a l'exposició que presenta al **Centre d'Art la Panera**, titulada «**Making Friends**», l'artista ha fet una selecció dels personatges més representatius del seu treball, per així fer un repàs de com aquest ha anat canviant i evolucionant. Alguns d'aquests personatges abandonaran el pla bidimensional per adquirir fisicitat i conviure amb els espectadors en l'espai expositiu de La Panera.

IMATGES «MAKING FRIENDS» DE CESC GRANÉ

Projecte de Cesc Grané per a l'exposició al Centre d'Art la Panera

CENTRE D'ART LA PANERA

Pl. de la Panera, 2

25002 Lleida

Tel. (+34) 973.262.185

www.lapanera.cat

App La Panera

Per a més informació o imatges:

Comunicació i premsa:

Contacte: Irma Secanell - comunicaciolapanera@paeria.cat

Horaris:

De dimarts a divendres, de 10h a 14h i de 17h a 20h

Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 20h

Diumenges i festius, d'11h a 14h.

Dilluns tancat.

Visites comentades:

Dissabtes, a les 12h i a les 18h

Diumenges, a les 12h

(Cal fer reserva prèvia trucant al 973.262.185, o enviant un correu a

educaciolapanera@paeria.cat)